

GRAN ANGULAR

Llançar-se al buit de fer negocis

El qui va ser el responsable de recursos humans més jove d'Inditex revela tècniques d'èxit empresarial en un acte a Tarragona

MARC ROVIRA
TARRAGONA

Leandro Fernández s'ha acabat especialitzant en les xerrades per a equips de treball i en conferències amb finalitats motivadores, però, abans d'això, va ser el responsable de recursos humans més jove que tenia en plantilla Inditex. En la multinacional tèxtil gallega treballava a Pull&Bear i explica: "El primer any de ser-hi, amb 23 anys, vaig tenir la meua primera crisi d'ansietat." Des d'aquella feta s'ha dedicat a explorar la manera de ser eficient en els negocis i en el món de l'empresa sense acabar bloquejat per les angoixes ni la por del fracàs.

Posa en forma el teu cervell: claus per intuir el futur i el lideratge era el títol de la ponència que Fernández va oferir fa uns dies en la Jornada de l'Emprenedoria del sud de Catalunya, durant la qual es va dedicar a desentrellar aspectes que considera essencials perquè un empenedor porti a bon port el seu projecte sense defallir en el pedregós camí.

El món de l'emprenedoria està ple de cites estimulants i suposadament inspiradores que busquen incentivar aquells qui tenen un projecte a les mans i moltes pors a l'estómac. "Creo, prenc riscos i visc la meua passió. Sóc un empenedor", diu una de les teories. "Segueix els teus somnis o et passaràs la vida treballant per aconseguir els somnis d'algú altre", exposa una altra sentència. Però l'emprenedoria també carrega etiquetes més funestes, com aquella que assegura que "un empenedor és allò que el meu fill sense feina es pensa que és".

RISC I CONTROL. "La necessitat de tenir-ho tot sota control i la por que ens genera el refús dels altres són sentiments que tot ésser humà hauria de derrotar. Si ets un empenedor, encara més", assegurava Leandro Fernández davant d'un públic, més de 300 persones, que estava configurat bàsicament per joves promeses dels negocis i aspirants a ser-ho. "Les sensacions negatives duren de tres a sis vegades més que el re-

També a l'hora d'emprendre negocis l'estrès injecta adrenalina i és positiu, però, en excés, bloqueja. ARXIU

Fugir de les rutines és una de les claus per a l'eficiència professional

cord que deixen les positives", explicava el ponent en un intent de treure importància al fre mental que representen les incerteses i els dubtes que, en un moment o altre, assalten quan es tracta de tirar endavant un desafiament empresarial.

Hi ha solució per no deixar-se acovardir. "De la mateixa manera que per entrenar el cos anem al gimnàs, també hem de tenir entrenat el cervell per conservar-lo actiu i sa." En aquest sentit, ex-

posava que fugir dels automatismes és una de les claus de l'eficiència professional. "Quan el cervell desenvolupa rutines se sent a gust perquè ja no cal pensar més. Sortir de la rutina i enfrontar-nos a situacions noves és el que renova les nostres connexions neuronals." Cal tenir present que "les situacions de canvi augmenten el nivell d'ansietat perquè deixem de tenir el control", però això no és excusa. "Hi ha una contradicció entre el que és bo per a la persona i el que ve de gust fer. Força't a canviar."

XUCLADOR D'ENERGIA. De manera similar cal interpretar l'estrès: "És bo perquè ens fa moure i ens fa segregat adrenalina, però l'excés d'estrès és nociu perquè se'ns

menja l'energia." Sobre aquest aspecte, aconsella Leandro Fernández, compte amb posar la bena abans que la ferida: "El nostre cervell té molt talent per estressar-se davant de situacions imaginàries i l'estrès es menja els recursos que necessitem per impulsar un projecte i fer-lo créixer."

No es tracta de negar que hi ha determinades situacions que posen a prova l'organisme i el sotmeten a tensions però sí és important entendre les reaccions. "Un estudi de Harvard va demostrar que si a la gent l'eduques per creure que la suor i la respiració alterada és positiva perquè et prepara per als reptes, no es bloqueja. Allò que tu penses determina i condiciona el teu cervell."

La urgent reforma de les pensions

OPINIÓ

Oriol Amat

Fa uns dies s'ha fet públic que el Fons de Reserva de la Seguretat Social, més conegut com la caixa de les pensions, s'ha reduït fins a 41.000 milions, quan era de 66.000 milions l'any 2011. La reducció es deu a al fet que les cotitzacions de les persones que treballen han estat

insuficients per atendre el cost de les pensions i ha calgut utilitzar el Fons de Reserva. Tenint en compte que les pensions pujaran uns 131.000 milions d'euros l'any 2015, el fons de reserva ja no dona per molt.

El sistema de pensions vigent a Espanya té el problema que és de repartiment i, per tant, les pensions actuals es paguen amb el que cotitzen els treballadors actuals. Els països que ho tenen millor són els que disposen d'un sistema de capitalització total, com Xile; o una capitalització combinada amb repartiment, com la

majoria de països del centre i nord d'Europa. Amb la capitalització, els treballadors aporten cada mes una quantitat a un compte individual que anirà acumulant les aportacions fins que, quan es jubili, s'utilitzarà per pagar la seva pròpia pensió. En un sistema de capitalització, la viabilitat de les pensions dependrà de les aportacions que fa cada treballador i que els fons capitalitzats es gestionin correctament. En el sistema de repartiment, en canvi, les pensions del futur només es podran pagar mentre hi hagi suficients

treballadors cotitzant en el futur. El problema que tenim és que l'elevat atur i l'augment de l'esperança de vida han fet que a Espanya la proporció entre treballadors i pensionistes hagi passat de més de tres fa uns anys a dos, actualment. A Catalunya, i altres regions amb menys atur, aquesta proporció és més favorable. Si no es fa res, les pensions aniran perdent poder adquisitiu.

Ara, de fet, ja no són altes. Concretament, la pensió de jubilació mitjana és de 875 euros, encara que la pensió màxima és de 2.560 euros i la mínima, de 634 euros.

De moment, s'ha retardat l'edat de jubilació. Però és cada cop més necessari reformar de veritat el sistema de pensions. En aquest sentit, es poden considerar mesures com les següents. Per una banda, calcular la pensió en funció de tot el que una persona ha cotitzat allarg de la seva vida laboral. També convé combinar el sistema actual de repartiment amb un sistema de capitalització que compti amb incentius fiscals. I a banda, cal fomentar l'estalvi per a la jubilació. Un estudi d'EFAMA recorda que més del 60% dels espanyols no

estalvia per a la jubilació. I calcula que del total de l'estalvi dels espanyols només el 12% és per a la jubilació, quan la mitja europea és del 36% i als països nòrdics supera el 50%. En definitiva, si no es fan canvis importants serem cada cop més injustos amb els jubilats. I aleshores es complirà la dita de Paul Valéry: "El principal problema del nostre temps és que el futur ja no és el que era".

Catedràtic de la UPF, president d'Accid i d'Economistes Comptables (CGE)